

REZUMATELE
EDIȚIEI A VIII-A
A COLOCVIULUI INTERNAȚIONAL
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE
ÎN CULTURILE EUROPENE

Cu tema

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

Craiova

28.05.2016

ROMÂNIA

Registration form
The International Colloquium
THE RECEPTION OF GRECO-LATIN ANTIQUITY IN THE
EUROPEAN CULTURES,
8th edition
WAR, THE ART OF GODS AND
HEROES 28 May 2016
CRAIOVA, ROMANIA

Name and surname: ASIMOPOULOS Panagiotis

Institutional affiliation: Hellenic Military Academy, GREECE

Academic title and position: PhD. – Lecturer of Greek Language

Contact address: asimopoulosp@yahoo.gr

Title of paper: *A CONTRIBUTION OF STUDY ABOUT THE DEFENSIVE AND OFFENSIVE WEAPONS OF ANCIENT GREEKS*

Abstract:

The diachronic presence of military activities in polyhedral manifestations related to the everyday life of the ancient Greek world is inextricably interwoven with incomparable values and fundamental ideals.

From this perspective the legendary quote of Heraclitus, known as “the Obscure Philosopher”: «Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι πάντων δὲ βασιλεύς, καὶ τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε τοὺς δὲ ἀνθρώπους, τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε τοὺς δὲ ἐλευθέρους» (“War is the father and king of all, and has produced some as gods and some as men, and has made some slaves and some free”) presents a remarkable, dual function and incredible range: on the one hand it justifies the excellent frequency of war engagements as established practices that bridge political or economic demands and deliberately affirm the ruthless imposition of expansionary policies by more powerful states; on the other hand it highlights the authentic worship and the devoted involvement of distinguished scholars in the impressive palimpsest of strategy.

This paper focuses on the elementary analysis of the main ancient Greek defensive weapons (shield, breastplate, helmet, greaves, gorget) and the offensive ones (javelin, sword, dagger, kopis, xyston, spear, bow, sling). Furthermore we illustrate the admirable creativeness and the original passion of Greek warriors for achieving unique successes, not only on the voracious battlefield, but also in any artistic – peaceful expression.

Registration form
The International Colloquium
THE RECEPTION OF GRECO-LATIN ANTIQUITY IN THE
EUROPEAN CULTURES,
8th edition
WAR, THE ART OF GODS AND
HEROES
28 May 2016
CRAIOVA, ROMANIA

Name and surname: ASIMOPOULOS Panagiotis

Institutional affiliation: Hellenic Military Academy

Academic title and position: PhD. – Lecturer of Greek Language

Contact address: asimopoulosp@yahoo.gr

Title of paper: *THE SIEGE ENGINES IN ANCIENT GREECE: A DESCRIPTIVE APPROACH TO THEIR CHARACTERISTIC FEATURES*

Abstract:

During the turbulent ancient Greek history the organized military attempts primarily aimed at the seizure of enemy cities and the deterministic annexation of foreign lands are regarded as a recurrent phenomenon.

For the unimpeded achievement of their geostrategic purposes ambitious leaders at first obtained the necessary financial resources. Then a methodical preparation, as well as a constant care related to all structural parameters of their grandiose plans followed, on the grounds that at the crucial moments of the battle every mistake and any inadvertence involved a painful failure. Therefore for a long time they would constitute numerous expeditionary corps trained exemplarily and equipped perfectly.

Apart from the human factor the offensive structures that in substance represent imaginative creations of exceptional expertise reflect catalytic importance and reasonably their position seems to be dominant. Being adaptable to any predictable turn of events and also to every unexpected circumstance they contributed immeasurably to a potentially bloodless conquest of the defending city, since they destroyed its fortifications.

The multi-faceted study of the most reliable siege means as are the ram, the catapult, the crane, the battering tortoise and the breaching tower that functioned as successful solutions for a stagnant and enduring military blockade is the basic aim of this paper.

Formular de înscriere la colocviul internațional

RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: BADEA Simina

Afilieră instituțională academică: Universitatea din Craiova

Titlu și grad didactic: Lector univ.dr.

Adresă de contact: siminabadea@yahoo.com

Titlul comunicării: *TRANSLATING LATIN MILITARY CULTUREMES*

Abstract:

The main purpose of this paper is to outline the strategies and techniques used to translate Latin military culturemes, falling within the broader scope of historical culturemes. A cultureme is a culture-bound term or unit, a concept that creates a connection between language and socio-cultural context. It is not a mere vocabulary item, but a non-decomposable unit lexicalized in the source language, having cultural content. Culturemes are characterized by the fact that they are difficult to translate without a certain loss of cultural, conceptual nuances within the larger extralinguistic framework of both source text and target text. A historical cultureme is evocative in terms of diachrony, reviving the relationship of the sender and his time. The paper starts from the main coordinates of the notion of cultureme and continues with the analysis of a number of Roman military terms and their translation into English, based on lexicographic information and other reliable sources, including online sources. While identifying the strategies used to translate Latin military terms into English, we will try to demonstrate that such terms can be considered military culturemes.

Key words: *translation, historical, military, cultureme, Latin.*

**Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,**

Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: BARBOȘ Andreea; NEDU Decebal

Afilieră instituțională academică: Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați

**Titlu și grad didactic: Andreea BARBOȘ – asist. asoc. dr.;
Decebal NEDU – lector univ. dr.**

Adresă de contact: decebalnedu@gmx.com

Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați, str. Domnească nr. 47, Galați, 800.008, jud. Galați (adresa instituțională)

Titlul comunicării: *VIPSANIA AGRIPPINA – DUX FEMINA*

Rezumat:

The revolts erupted in Germany and Pannonia in the year 14 AD meant very appropriate occasions for the two sons of Tiberius, Drusus II and Germanicus, to display their abilities as generals. Unfortunately, Germanicus proved to be inefficient and irresponsible, especially during the campaign of 15 AD. According to literary sources, Agrippina Maior was the one who, in two situations, saved the honor of her husband. A woman of the imperial house quenching the conflict which, in the year 14 AD, was about to engulf all the eight legions on the Rhine stirred a feeling of hate in Tiberius, whose name was ignored by the soldiers. When, the following year, his son was appointed as general, the suspicions of the emperor regarding the true intentions of his son and daughter in law got enhanced.

Nevertheless, the actions of Agrippina Maior might have been very appropriate, since her main concerns were not the soldiers but maintaining the order and the bridges until the return of Germanicus. Moreover, the loss of a large number of soldiers would have stained the honor of the adoptive son of Tiberius and would have meant one more moral defeat of Rome, since the remembrance of the losses incurred in the year 9 AD was still alive in the memory of the Romans.

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: BECHET Florica

Afilieră instituțională academică: Universitatea din București

Titlu și grad didactic: Prof. univ. dr.

Adresă de contact: floricabechet@gmail.com

Titlul comunicării: *NE LAETA AUT INCRUENTA UICTORIA*

Rezumat:

Comunicarea noastră intenționează să se ocupe de ultimele două capitole (LX-LXI) din lucrarea lui Sallustius *De coniuratione Catilinae*. Pe de o parte, ne vom opri asupra modului în care este descrisă lupta în cele două tabere, cu accent asupra termenilor folosiți, dar și a portretelor schițate în mod direct sau indirect. Vom avea în vedere similitudinile cu alte secvențe ale lucrării, cărora aceste ultime capitole le răspund (poate chiar cu cele patru discursuri ciceroniene *In Catilinam*). Pe de altă parte, ne vom concentra asupra descrierii acestei victorii atât de neobișnuite și a sentimentelor pe care le trezește în sufletele învingătorilor. Din acest punct de vedere, lucrarea sallustiană se dovedește a fi o operă deschisă sau o operă cu un final *au rebours*, o victorie fiind asociată, în mod obișnuit, cu bucuria și, de cele mai multe ori, cu puțini morți și nu multă pierdere de sânge.

Abstract:

Our presentation deals with the last two chapters (LX-LXI) of the work of Sallustius *De coniuratione Catilinae*. On the one hand, we will focus on the description of the fight in the two camps, while paying particular attention to the terms used, as well as on the portrayals sketched directly or indirectly. We will consider the similarities to other sequences of the work, to which these last chapters respond (perhaps with the four speeches of Cicero *In Catilinam*). On the other hand, we will try to describe this unusual victory and the feelings it arouses in the souls of the winners. From this perspective, the work of Sallustius proves to be an open work or a work with an *au rebours* end, for victory is usually associated with joy and, most often, with fewer dead people and not so much loss of blood.

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: CEIA Valy

Afilieră instituțională academică: UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA

Titlu și grad didactic: Conf. univ. dr.

Adresă de contact: valy.ceia@e-uvt.ro

Titlul comunicării: *REVERBERAȚIILE PARADIGMATICE ALE UNUI EPISOD LIVIAN: LUPTA DINTRE HORAȚI ȘI CURIAȚI*

Rezumat:

Un episod din tumultuoasa istorie romană, relatat de către Titus Livius, lupta dintre Horați și Curiati, ne îngăduie să înțelegem viziunea unitară și coerentă asupra vieții romane. Responsabilitate, fermitate, constanță, simplitate, conștiința datoriei, pietate participă la definirea acestui univers existențial.

Într-un demers de constituire a sensului major al luptei, lucrarea mea cercetează resorturile ideatice ale textului livian și modul în care se armonizează semnificațiile iradiante ale acestuia. Reflexele în literatură, pictură, muzică constituie un indice privind impactul asupra conștiinței al acestei răscolitoare înfruntări.

Cuvinte cheie: *Horații și Curiatii, Titus Livius, luptă, romanitate, semnificație.*

Abstract:

A tumultuous episode of Roman history, narrated by Titus Livius, the battle between the Horatii and the Curiatii, allows us to understand the consistent and coherent view on Roman life. Responsibility, firmness, consistency, simplicity, consciousness of duty, piety, all contribute to the definition of this existential universe.

In an attempt to identify the major meaning of this fight, our paper examines the conceptual mechanisms of Livius' text and the way in which the radiant significances of it are harmonized. Reflexes in literature, painting, music are an indication of the impact on the consciousness of this disturbing confrontation.

Keywords: *the Horatii and the Curiatii, Titus Livius, fight, Roman world, significance.*

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: DINU Dana

Afilieră instituțională academică: Universitatea din Craiova

Titlu și grad didactic: Lector univ. dr.

Adresă de contact: dinudana9@yahoo.com

Titlul comunicării: *TRATATUL DESPRE STRATEGIA DEFENSIVĂ ÎN TIMPUL UNUI ASEDIU A LUI AENEAS TACTICUS*

Rezumat:

TRATATUL DESPRE STRATEGIA DEFENSIVĂ ÎN TIMPUL UNUI ASEDIU A LUI AENEAS TACTICUS

Dana DINU
Universitatea din Craiova

Aeneas Tacticus este autorul unui tratat de artă militară în limba greacă cunoscut sub titlurile, în traducere, *Poliorceticul* sau *Despre cum trebuie să se facă față unui asediu*. După scrierile lui Xenophon despre arta ecvestră și îndatoririle comandantului de cavalerie, această lucrare a lui Aeneas Tacticus este considerată cea mai veche și cea mai tehnică lucrare cu tematică militară, în mod particular despre apărarea în caz de asediu, care ne-a parvenit din antichitate. De altfel, este singura păstrată dintre scrierile cu tematică militară ale acestui autor. Datează, cu probabilitate, de la mijlocul secolului al IV-lea a. Chr. Nu a ajuns în întregime până la noi, în forma prezentă cuprinzând numai 41 de capitole, *cetera desiderantur*. Pe lângă incompletitudinea textului, dispunem și de foarte puține informații despre autor, în primul rând chiar identitatea lui este incertă. O mențiune a lui Xenophon (*Hell.* VII, 3) conduce la identificarea lui cu generalul arcadian Aeneas din Stymphalos, care a luptat la Mantinea în 362 a. Chr., pe care o acceptă Isaac Casaubon, autorul ediției princeps în 1609, traducătorul în latină și comentator al acestui text. În antichitate, tratatul era cunoscut și s-a bucurat de o oarecare atenție datorită unor autori ca Polybios și Aelianus Tacticus. Cyneas din Thessalia, general al regelui Pyrrhos al Epirului, a întocmit o epitomă. Lexiconul Suidas face de asemenea o scurtă mențiune despre autor, dar se înșală asupra operei, după cum constată Casaubon. Importanța tratatului însă nu aparține numai domeniului artei militare, el este o operă mult mai complexă, cu o deosebită valoare istorică și documentară privind relațiile politice și militare dintre cetățile grecești din secolul al IV-lea a. Chr.

Prin urmare, intenția acestui articol este aceea de a evidenția importanța acestui tratat în istoria științelor militare, precum și locul pe care îl ocupă în literatura antică despre arta războiului.

CUVINTE-CHEIE: *Aeneas Tacticus, tratat tehnic, arta războiului, asediu, strategie, apărare.*

AENEAS TACTICUS' TREATISE ON THE DEFENSIVE STRATEGY DURING THE SIEGE

Dana DINU

University of Craiova

Aeneas Tacticus is the author of a treatise of military art written in Greek and known under the titles of *Poliorketika* or *How to Survive under Siege*. After Xenophon's writings about the equestrian art and the duties of a cavalry commander, Aeneas Tacticus' work is considered to be the oldest and most technical work related to the military, particularly about the siege, that has survived from antiquity. Besides, it is this author's only surviving writing related to the military art. It probably dates back to the middle of the fourth century BC. The text has not come down to us in the full, in its present form only comprising 41 chapters, *cetera desiderantur*. In addition to the incompleteness of the text we have very little information about the author, and primarily his identity is uncertain. A mention of Xenophon (*Hell.* VII, 3) leads to his identification with the Arcadian general Aeneas from Stymphalos, who fought at Mantinea in 362 BC which is accepted by Isaac Casaubon, the editor of *editio princeps* in 1609, its translator in Latin and commentator. In antiquity, this treatise was quite known and enjoyed some attention of such authors as Polybius and Aelianus Tacticus. Cyneas from Thessaly, a general of King Pyrrhus of Epirus, drew up an epitome of this. Suidas Lexicon also makes a short mention about the author but he is wrong regarding the title and the content of the treatise, as Casaubon notes. The importance of *Poliorketika* is not solely for field of military art, it is a more complex work with a historical and documentary value concerning the political and military relations between the Greek cities in the fourth century BC.

Therefore, the intent of this article is to highlight the importance of this treatise in the history of military science, and the place it occupies in ancient literature about the art of war.

KEY-WORDS: *Aeneas Tacticus, technical treaty, warfare, siege, strategy, defense.*

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE
ÎN CULTURILE EUROPENE,

Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: DUȚĂ Iona

Afilieră instituțională academică: UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA

Titlu și grad didactic: Lect. univ. dr.

Adresă de contact: ilonaduta@yahoo.com

Titlul comunicării: *EROISMUL ELEGIAC ȘI NOUL RĂZBOI ROMAN DECADENT*

Rezumat:

Elegia erotică latină este un fenomen particular mai greu de asociat disciplinei romane și spiritului militar. Evoluția spectaculoasă a acestui gen literar în câmpul unei culturi dominate de valori falocentrice este un simptom decadent al prăbușirii unei vechi ordini morale și sociale o dată cu trecerea de la republică la imperiu. Valoarea centrală a mentalității cuceritoare romane, eroismul, atașat războaielor de cucerire și gloriei militare, se convertește într-o stare subiectivă sentimentală oglindind războaiele interne ale sufletului îndrăgostit. Eroismul erotic elegiac devine astfel indiciul nașterii subiectivității și a interiorității centrate în eu.

CUVINTE CHEIE: *elegie, eroism, subiectivitate, interioritate, decadentism.*

Abstract

ELEGIAC HEROISM AND THE NEW DECADENT ROMAN WAR

Latin erotic elegy is a particular phenomenon which seems more difficult to associate with Roman discipline and military spirit. The spectacular evolution of this literary genre within a culture dominated by phallogocentric values is a decadent symptom of the collapse of an old moral and social order along with the transition from republic to empire. The central value of Roman conquering mentality, heroism, attached to wars of conquest and military glory, is converted into a subjective emotional state reflecting the internal wars of the soul in love. Elegiac erotic heroism thus becomes the indication of the birth of subjectivity and interiority focused on the self.

KEYWORDS: *elegy, heroism, subjectivity, interiority, Decadentism.*

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE
ÎN CULTURILE EUROPENE, Ediția a VIII-a:
RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR
28 mai 2016
CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: FĂNUȚ Roxana Maria

Afilieră instituțională academică: Universitatea de Vest din Timișoara

Titlu și grad didactic: doctorand

Adresă de contact: rocksee00@gmail.com

Titlul comunicării: *REALITATEA INFERNULUI VERGILIAN. DISCURSUL LUI ANCHISE: O ISTORIE A RĂZBOAIELOR ROMANE*

Rezumat/Abstract:

(THE REALITY OF VIRGIL'S INFERNO. ANCHISES' SPEECH: A ROMAN WAR HISTORY)

The purpose of this paper is to explore the ways in which Virgil creates the sixth book of *Aeneid* in order to set forth the Augustan propaganda. Through the Inferno, Publius Vergilius Maro exposes the Roman society with all its beliefs and expectations. In the Elysian Fields, Aeneas finds the great people who fought and died for Rome, and for the maintenance of peace, as a dominant aim. The "Parade of Heroes" displays the past and the future of Rome as a martial time that would culminate with Pax Romana. The historical and the mythological layer of its hermeneutics reveal the great history of the Roman Empire and the manner in which gods and humans create a great empire. Another issue discussed in this paper is how an empire, under the pretext of peace, creates war. In this way, the Augustan poet demonstrates the fact that Ancient Rome was a military society and it was an honour to die for Rome.

Anchises' Speech becomes a sermon not only for Aeneas, but for all the Romans, guiding them not to forget Rome's destiny and to fight for the perpetuation of its peace.

Keywords: *Anchises Speech, Aeneas, Augustan propaganda, heroes, military society.*

Registration form
The International Colloquium
THE RECEPTION OF GRECO-LATIN ANTIQUITY IN THE EUROPEAN
CULTURES,
8th edition
WAR, THE ART OF GODS AND HEROES
28 May 2016
CRAIOVA, ROMANIA

Name and surname: GARCÍA ROMÁN Cirilo

Institutional affiliation: University of The Basque Country, SPAIN
Department of Classical Studies

Academic title and position: University School Professor

Contact address: cirilo.garcia@ehu.es

Title of paper: *LOS AMORES DE MARTE Y VENUS EN EL TEATRO DE LOS DIOS DE LA GENTILIDAD DE FRAY BALTASAR DE VITORIA.*

Reumen:

Balthasar de Victoria es conocido por su *Theatro de los Dioses de la Gentilidad* (Primera Parte, Salamanca, 1620, 1.ª ed.; Segunda Parte, Salamanca, 1623, 1.ª ed). Se trata del primer “manual” hispano de Mitología Clásica, en el sentido moderno del término “manual”. Nuestra comunicación se propone analizar el tratamiento que hace el autor de los “amores” de Marte y Venus. Para ello, tras una breve presentación de la obra y de su importancia, de su estructura y de su carácter enciclopédico, analizaremos con más detalle el capítulo IV del Libro VI de la Primera Parte, dedicado a los conocidos amores y desamores entre Marte y Venus: cuáles fueron las fuentes utilizadas (primarias y secundarias, clásicas y renacentistas) y qué postura adopta el autor en la exposición e interpretación de este pasaje mitológico: ¿astrológica?, ¿historicista?, ¿estética o filológica?, ¿alegórica y moralizadora?

Abstract:

Baltasar de Vitoria is widely known for his *Theatro de los Dioses de la Gentilidad* (1st. Part, Salamanca, 1620, 1st. ed.; 2nd. Part, Salamanca, 1623, 1st. ed.), which is the first Hispanic handbook, in the modern sense of the word, on Classical Mythology. My communication is to analyze the treatment made by the author of the “love affairs” between Mars and Venus. To do so, after a brief presentation of the work and its importance, of its structure and its encyclopedic character, I will discuss in more detail the chapter dedicated to the well-known love affairs between Mars and Venus – chapter IV of Book VI of the first part. I will study the sources – primary, secondary, Classical, Renaissance – used, and the position taken by the author when displaying and explaining this mythological passage: A historicist one?, an astrological one?, an aesthetic or a philological one?, maybe an allegorical and moralizing one.

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a
RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR
28 mai 2016
CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume si prenume: IRIDON Cristina

Afilieră instituțională academică: Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești
Facultatea de Litere și Științe
Departamentul de Filologie

Titlu și grad didactic: Conf. univ. dr.

Adresa de contact: cristinairidon@yahoo.com

Titlul comunicării: *RĂZBOI ȘI PACE ÎN SUFLETELE LUI AHILE ȘI ARJUNA*

Abstract: (*WAR AND PEACE IN THE SOULS OF ACHILLES AND ARJUNA*)

In general, the ancient epic is configured around the war, be it real in the imaginary narrative as in *The Epic of Gilgamesh*, *The Iliad*, *The Mahabharata* or *The Aeneid*, or having the aura of remembering as in *The Odyssey*. The martial conflict involves both humans and gods, the latter becoming a reversed mirror of the passions, emotions, vices, or weaknesses experienced by the former. In two of the mentioned epics the emphasis lies not on the external fight, as we expected, but on the inner dilemma of the hero, confronted either with an unbearable disruption of the heroic code, or with the necessity to kill not any opponent, but a relative.

Our paper aims to draw a comparison between Achilles and Arjuna who have to experience, to learn and to understand that the ethic of the community prevails over the ethic of autonomy.

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a
RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR
28 mai 2016
CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: MANOLESCU Camelia

Afilieră instituțională academică: Université de Craiova

Titlu și grad didactic: Lector univ. dr.

Adresă de contact: cameliamanolescu@yahoo.com

Titlul comunicării: *HAMILCAR DU ROMAN SALAMMBÔ DE GUSTAVE FLAUBERT (LE POUVOIR À CARTHAGE)*

RÉSUMÉ

Salammbô (1862), le roman carthaginois de Gustave Flaubert recrée, par le pouvoir illimité de la suggestion auctoriale, une atmosphère et une époque dominées par une guerre féroce mais oubliée dans les ténèbres de l'histoire. Le romancier réaliste focalise l'effet de réalité et de mirage antique, invente tout, action et personnages, de sorte que le roman se déploie devant nous sous l'empire de la suggestion et nous jette dans une époque où la guerre, la religion, l'amour, le pouvoir sont suggérés à l'aide d'une couleur dominatrice, le rouge.

Dans notre étude, nous voulons focaliser l'analyse sur le personnage Hamilcar comme symbole absolu du pouvoir à Carthage, en tant que général conquérant qui conduit les soldats dans les guerres puniques, en tant que suffète de Carthage, maître sévère ou leader des citoyens et en tant que père de Salammbô qui vise des alliances profitables pour lui et les siens.

Mots-clés: *Hamilcar, Carthage, rouge, pouvoir.*

ABSTRACT

Salammbô (1862), the Carthaginian novel by Gustave Flaubert recreates, by the unlimited power of the authorial suggestion, an atmosphere and a period dominated by a fierce war, but forgotten in the shadows of history. The realist novelist focuses on the effect of reality and ancient mirage, invents everything, action and characters, so that the novel unfolds before us under the influence of suggestion and throws us into a time when war, religion, love, power are suggested with a dominating colour, red.

In our study, we aim to analyze the character of Hamilcar as an absolute symbol of power in Carthage, as a general and conqueror who leads the soldiers in the Punic Wars, as a Suffete of Carthage, strict teacher or leader of the citizens, and as the father of Salammbô who seeks profitable alliances for himself and his family.

Keywords: *Hamilcar, Carthage, red, power.*

Formular de înscriere la colocviul internațional

RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: MEIROȘU Anca

Afilieră instituțională academică: Școala Doctorală de Studii Literare și Culturale,
Facultatea de Limbi Străine, Universitatea din București

Titlu și grad didactic: doctorand, anul al III-lea

Adresă de contact: meirosu.anca@yahoo.com

Titlul comunicării: *RĂZBOIUL CA METAFORĂ A TEMERILOR NESIGURE
(LUCANUS, PHARSALIA VI)*

Abstract:

Our paper aims to value the role of occult practices within the demystification strategy of war, no longer considered the symbol of high ideals, but the expression of the irrational, as it becomes clear from Lucanus' *Pharsalia* (VI). Desiring to anticipate the result of the civic confrontation, Pompeius' son, Sextus, chooses to ask for Erichtho's help instead of legally consulting the great gods' will, a fact that overturns the relation between *fas* and *nefas*. He hopes that, acting in such a manner, the certain fears (*certi metus*) will take the place of the doubts (*dubia*) which got hold of him. The presentation of Thessalian necromantic rituals gives rise to a discourse on the *ethnic* and *social identity* in Erichtho's case, and on *corporal identity* in case of the dead body.

The fear together with the blackmail and the authority motif, as shaped on the background of war, portray both the individual (Erichtho, Sextus, the dead soldier) and collective characters (Thessalian witches' brotherhood), generating a strand of the *transitive magic*, in which Erichtho takes action over the dead body, with the *contemplative magic*, in which the dead body becomes the mediator of the divine message.

Key-words: *fas, nefas, certain fears, transitive magic, contemplative magic.*

**Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE
EUROPENE,
Ediția a VIII-a
RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR
28 mai 2016
CRAIOVA, ROMÂNIA**

Nume și prenume: NEDELUCU Silviu – Constantin

Afilieră instituțională academică: UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI,
FACULTATEA DE LITERE, ȘCOALA DOCTORALĂ

Titlu și grad didactic: Doctorand

Adresă de contact: polihronie@yahoo.com

Titlul comunicării: *SFINȚII MUCENICI MILITARI DE LA TROPAEUM
TRAIANI (LOC. ADAMCLISI, JUD. CONSTANȚA)*

Rezumat:

În primele trei secole cuvântul evanghelic a fost răspândit în toată lumea prin propovăduirea Sfinților Apostoli și a ucenicilor lor, după cum mărturisește istoricul bisericesc Eusebiu de Cezareea.

Printre primii creștini s-au numărat soldații din armata imperială romană. Pe teritoriul țării noastre, în zona Daciei Pontice (Dobrogea de azi), au existat mai multe legiuni romane detașate cu scopul de-a apăra granița estică a Imperiului.

Între acești soldați au existat și unii care au suferit martiriul pentru curajul mărturisirii credinței în Hristos. Astfel pot fi amintiți sfinții mucenici Pasicrat și Valentin (24 aprilie), Iuliu Veteranul (27 mai), Nicandru și Marcian (8 iunie) și Isihie (15 iunie).

În afară de aceștia se pot aminti și cei cinci sfinți mucenici militari care au fost martirizați în cetatea Tropaeum Traiani (loc. Adamclisi, jud. Constanța). Osemintele lor au fost descoperite la începutul anilor '70 în urma săpăturilor arheologice făcute de istoricul și profesorul Ion Barnea.

În prezent moaștele celor cinci sfinți militari au fost depuse într-un paraclis special ridicat în mănăstirea ridicată la câteva sute de metri de cetatea de la Adamclisi.

Cuvinte cheie: *Dobrogea, Tropaeum Traiani, Ion Barnea, Sfinți militari.*

Abstract:

In the first three centuries the evangelical word was spread worldwide through the preaching of the Apostles and their disciples, as the church historian Eusebius of Caesarea tells us.

Among the early Christians, there were soldiers from the Roman imperial army. In our country, in the Pontic Dacia (today Dobrogea), there were several Roman legions deployed in order to defend the eastern border of the Empire.

Among them there were some soldiers who suffered martyrdom for the courage of the confession of faith in Christ. Here we can mention these holy martyrs: Pasicrat and Valentin

(April 24), Julius the Veteran (May 27), Nicandru and Marcian (June 8), and Hesychios (June 15). Apart from them we could remember five military martyrs who were martyred in the city Tropaeum Traiani (Adamclisi, Constanta County). Their bones were discovered in the early 70s after excavations made by Ion Barnea, historian and professor.

Currently the holy relics of the five soldiers have been deposited and lie in a special chapel within the monastery built a few hundred meters from the city of Adamclisi.

Keywords: *Dobrogea, Tropaeum Traiani, Ion Barnea, Military Saints.*

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: NICOLA Elena-Veronica

Afilieră instituțională academică: UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA,

FACULTATEA DE DREPT

Titlu și grad didactic: Lector universitar dr.

Adresă de contact: elenaveronicanicola@yahoo.com

Titlul comunicării: ARMATA ROMANĂ ȘI ARMAMENTUL OFENSIV ȘI DEFENSIV

Rezumat:

În evoluția civilizației romane armata a avut un rol semnificativ. Instituția armatei s-a cristalizat în perioada Regalității (753 a. Chr. – 509 a. Chr.) și și-a consolidat poziția în perioada Republicii (509 a. Chr. – 27 a. Chr.) respectiv în cea a Imperiului (27 a. Chr. – 476 p. Chr.).

Armata romană (*exercitus*) s-a remarcat prin componență, mod de organizare și tactică de luptă. Fiecare categorie a armatei era ierarhizată și structurată cu rigoare în scopul obținerii celor mai bune performanțe în vreme de război dar și în timp de pace. Soldații dispuneau de armament specific ce se putea clasifica în armament ofensiv, armament de apărare individuală și armament de mare putere în atac și în apărare. Piesecele cele mai importante de apărare individuală ale soldaților erau: *arcus* (arcul), *gladius* (sabia), *hasta* (sulița), *pilum* (suliță), *lorica* (platoșă alcătuită din pieptar și spătar) și *cassis* (coif din metal sau cască). De asemenea, soldații foloseau arme de lansare și mașini de luptă și de asediu (*catapulta*).

Având în vedere aceste considerente constatăm că și din punct de vedere militar civilizația romană a fost exemplară și că numeroase elemente de tehnică militară au fost preluate și îmbunătățite de sistemele militare ce au urmat.

Demersul nostru urmărește atât o abordare din perspectivă istorică cât și o explicare a termenilor specifici domeniului militar din perspectivă lingvistică, cu scopul de a realiza o analiză cât mai fidelă a armatei romane și a armamentului din dotare.

Cuvinte-cheie: *armata romană, armament, soldați, pace, război.*

Abstract:

In the evolution of Roman civilization, the army had a significant role. The institution of the army was crystallized during the Kingdom (753 BC – 509 BC) and consolidated its position during the Republic (509 BC – 27 BC), respectively the Empire (27 BC – 476 BC).

The Roman army (*exercitus*) was remarkable through composition, organization and tactical combat. Each category of the army was hierarchical and structured rigorously in order to obtain the best performance in wartime and in peacetime. The soldiers possessed specific

weapons that could be classified into offensive weapons, weapons of individual protection and high power weapons in attack and defence. The most remarkable pieces of individual protection were: *arcus* (the bow), *gladius* (the sword), *hasta* (the spear), *pilum* (the spear), *lorica* (a breastplate made up of breast and back) and *cassis* (a helmet of metal or headset). The soldiers also used launching weapons and battle and siege machines (*catapulta*).

Given these considerations we can see that from a military perspective, Roman civilization was exemplary and many elements of military equipment were taken over and improved by subsequent military systems.

Our approach attempts to provide both a historical perspective and an explanation of terms specific to the military domain from a linguistic standpoint in order to achieve an accurate analysis of the Roman army and its weapons.

Keywords: *Roman army, weapons, soldiers, peace, war.*

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: NICOLAE Florentina

Afilieră instituțională academică: Universitatea „Ovidius” din Constanța

Titlu și grad didactic: Conferențiar universitar doctor

Adresă de contact: florentinanicolae.ovidius@gmail.com

Universitatea „Ovidius” din Constanța, Facultatea de Litere, Aleea Universității 1, Constanța, .

Titlul comunicării: *CÂMPUL SEMANTIC AL RĂZBOIULUI ÎN OPERA OVIDIANĂ „AMORES” (CARTEA I)*

Abstract:

In this study we aim to analyze the semantic field of the concept of war in the first three parts of Ovid's poem *Amores*. In this part of the work, the struggle takes place on two levels, on the one hand to convince the readers that erotic poetry is valuable and able to guarantee artistic immortality, on the other hand, the author's struggle with his own experiences or with those of the loved one, in a manner that seems to be ludic but ultimately proves to be very serious, both in terms of ideas and in terms of artistic processes.

Formular de înscriere la colocviul internațional

RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE

Ediția a VIII-a:

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: NISTORESCU Laurențiu

**Afilieră instituțională academică: Universitatea de Vest Timișoara;
Centrul de Studii DacoRomanistice "Lucus"**

Titlu și grad didactic: Jurist, doctorand

Adresă de contact: laurentiu.nistorescu@gmail.com

Titlul comunicării: *MOMENTUL REGALIANUS ÎN EVOLUȚIA ROMANIEI ORIENTALE*

Abstract: The short-lived reign of the Daco-Roman secessionist leader Regalianus, during the Military Anarchy which overturned the Roman Empire in the third century A.D., is usually seen as an adventure in history. It is, however, a clear sign of the degree of integration into Roman society that the Danubian provinces (including Dacia) reached, as well as the expression of both the capacity of the political initiative achieved by the regional communities and of a partial legitimacy related to the existing rule of law. The consequences that this episode has on developments in the area of the Roman Empire and the nearest Barbaricum should neither be overstated nor minimized. In particular, they should be only interpreted in the logic that the context of the Military Anarchy regime - which has the sense of a transition from the "classical" imperial institution to the centralized imperial monarchy – delimited.

Rezumat

Efemera domnie a liderului secesionist daco-roman Regalianus, din perioada anarhiei militare care a bulversat Imperiul Roman în secolul III, este privită de obicei ca o aventură în istorie. Ea constituie însă un indicator demn de luat în seamă a gradului de integrare în societatea romană pe care l-au atins provinciile dunărene (inclusiv Dacia), fiind expresia capacității de inițiativă politică a comunităților regionale, dar și a unei legitimități parțiale în raport cu ordinea de drept existentă. Consecințele pe care acest episod le are asupra evoluțiilor din spațiul Imperiului Roman și din Barbaricum-ul apropiat nu trebuie nici supraevaluate, nici minimize. Mai ales, ele trebuie interpretate exclusiv în logica pe care contextul epocii de anarhie militară – care are sensul unei tranziții de la instituția imperială "clasică" la monarhia imperială centralizată – a delimitat-o.

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: PITIRICIU Silvia, TOPALĂ Dragoș Vlad

Afilieră instituțională academică: Universitatea din Craiova

Titlu și grad didactic: Silvia PITIRICIU, Prof.univ.dr. hab.

Dragoș Vlad TOPALĂ, Conf.univ.dr.

Adrese de contact: silvia.pitiriciu58@gmail.com; dvtopala@yahoo.com

Titlul comunicării: SEMNUL & (AMPERSAND)

Rezumat:

Semnul & este desemnat prin termenul internațional *ampersand*, impus prin utilizarea intensă, începând cu secolul al XIX-lea, în limba engleză și în spațiul cultural anglo-american. În acest articol studiem originea simbolului & și a cuvântului corespunzător, domeniile de aplicație (limbajul economic, informatic, militar), utilizarea sa contextuală în engleză și în română.

Abstract:

THE AMPERSAND (&)

The & sign is designated by the international term *ampersand*, imposed by frequent use, since the nineteenth century, in the English language and in the Anglo-American cultural space. In this article we will study the origin of the symbol & and the corresponding word, the areas of application (language of economics, informatics, military language), its contextual use in English and Romanian.

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a
RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR
28 mai 2016
CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: SÂMBRIAN Oana-Andreia

Afilieră instituțională academică: ACADEMIA ROMÂNĂ, INSTITUTUL DE CERCETĂRI SOCIO-UMANE, CRAIOVA

Titlu și grad didactic: Cercetător științific III dr.

Adresă de contact: oana.sambrian@gmail.com, Strada Alecu Russo, 1, 200321 Craiova

Titlul comunicării: *“EU SUNT MARTE”*: *MOȘTENIREA GRECO-LATINĂ ȘI IMAGINEA PROPAGANDISTICĂ A MONARHULUI ÎN SECOLELE XVI-XVII*

Rezumat:

The Greek and Latin inheritance has been especially important during the Renaissance and the Baroque age, its influence spreading worldwide. Philosophers and writers found a truly important source of both information and inspiration in the models and patterns of Antiquity, adapting them to the reality of their times. In the Spanish Golden Age, the king was the head of the hierarchical nobility and his figure, authority and power were in constant demand of an “absolute” image. An image that emitted from the court towards the subjects, creating the pattern of an Almighty king, descendant from an Almighty God (*Rex imago Dei*).

The Spanish Golden Age literature, whether we are referring to historical literature, theatre, novels or poetry has depicted this all powerful image by making use of some of the mythological figures of the Antique world, such as Ares/Mars or Atlas, in an attempt to display the magnificence of the Spanish monarch. In our study, we shall focus on the Antique models that the Spanish writers used in order to portray their king, analysing at the same time the reasons that lay beyond the choice of each pattern and that determined the manipulated version of the truth of the Spanish court.

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: SÂMBRIAN Teodor

Afilieră instituțională academică: UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA

Titlu și grad didactic: Prof.univ.dr.

Adresă de contact: sambrianteodor@yahoo.com

Titlul comunicării: *CONCEPTE, PROCEDURI, EFECTE ȘI SIMBOLURI ALE RĂZBOIULUI ÎN DREPTUL ROMAN*

Rezumat:

Articolul urmărește să prezinte războiul în calitatea sa de instituție juridică a dreptului public roman, precum și unele consecințe ale acestuia în dreptul privat roman. În prima parte este relevat regimul juridic al unor concepte legate direct sau indirect de război: prizonierii de război (*CAPTIVI*), străinul privit ca inamic (*HOSTIS*), starea de pace sau de neutralitate între poporul roman și alte popoare (*AMICITIA*) și alianța militară (*FOEDUS*). Partea doua tratează războiul conceput ca o procedură juridico-religioasă întemeiată pe o justă cauză izvorâtă din necesitatea justificării unui *BELLUM IUSTUM PIUSQUE*. Sunt prezentate ritualul și normele care reglementează declarația de război (*RERUM REPETITIO*), capitularea (*DEDITIO*) și armistițiul (*INDUTIAE*). Ultima parte este dedicată consecințelor războiului în dreptul privat, cu referiri speciale la unele aspecte care privesc statutul juridic al persoanelor (ficțiunea Legii Cornelia și *REDEMPTI AB HOSTIBUS*), regimul juridic al bunurilor care formează obiectul proprietății (*RES HOSTILES*), dreptul succesoral (testamentele militare), precum și principalului simbol al războiului-sulița-și efectelor sale în procesul civil roman: *SACRAMENTUM IN REM*, tribunalul centumvirilor, vânzarea la licitație (*VENDITIO SUB HASTA*) și transmiterea proprietății în fața magistratului (*IN IURE CESSIO*).

Pentru redactarea articolului s-au folosit ca izvoare romane lucrările istoricilor Titus Livius, Tacitus, Plutarh și Polybios, precum și operele juridice *GAI INSTITUTIONES*, *IUSTINIANI INSTITUTIONES* și *IUSTINIANI DIGESTAE*.

Cuvinte cheie: *bellum iustum, deditio, foedus, indutiae, rerum repetitio.*

Abstract

The article aims to present war as a legal institution of Roman public law, as well as some of its consequences in Roman private law. The first part reveals the legal regime of some concepts relating directly or indirectly to war: prisoners of war (*CAPTIVI*), the foreigner seen as an enemy (*HOSTIS*), the state of peace or neutrality between the Roman people and other peoples (*AMICITIA*) and the military alliance (*FOEDUS*). The second part

deals with war conceived as a legal-religious procedure based on a just cause arising out of the need to justify a *BELLUM IUSTUM PIUSQUE*. The paper presents the ritual and the norms regulating the declaration of war (*RERUM REPETITIO*), capitulation (*DEDITIO*) and armistice (*INDUTIAE*). The last part is devoted to the consequences of war in private law, with special references to certain aspects regarding the legal status of persons (the fiction of Cornelia law and *REDEMPTI AB HOSTIBUS*), the legal regime of the goods making the object of property (*RES HOSTILES*), succession law (military wills), as well as the main symbol of war – the spear – and its effects in the Roman lawsuit: *SACRAMENTUM IN REM*, the tribunal of the centumvirs, the auction sale (*VENDITIO SUB HASTA*) and the transfer of property before the magistrate (*IN IURE CESSIO*).

In writing this paper, we have used as Roman sources the works of the historians Titus Livius, Tacitus, Plutarch and Polybius, as well as the legal works *GAI INSTITUTIONES*, *IUSTINIANI INSTITUTIONES* and *IUSTINIANI DIGESTAE*.

Keywords : *bellum iustum, deditio, foedus, indutiae, rerum repetitio.*

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: STANCU Adela-Marinela

Afilieră instituțională academică: Universitatea din Craiova

Titlu și grad didactic: Conf.univ.dr.

Adresă de contact: adela104@yahoo.com

Titlul comunicării: *LE CHAMPS SÉMANTIQUE DU MOT GUERRE*

Abstract:

Our study aims at presenting meanings of the word **war** as they appear in the specialized explanatory dictionaries. We have shown the extent to which this word has become known in the common language (idioms, phrases, proverbs) and onomastics.

Keywords: *war, symbol, expression, phrase, onomastics.*

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: STRECHIE Mădălina

Afilieră instituțională academică: UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA

Titlu și grad didactic: Lector univ. dr.

Adresă de contact: madalinastrechie@gmail.com

Titlul comunicării: *RĂZBOIUL ECONOMIC ÎN ANTICHITATEA GRECO-ROMÂNĂ*

Rezumat: *THE ECONOMIC WAR IN GRECO-LATIN ANTIQUITY*

Greco-Roman Antiquity was a true laboratory of wars. This era witnessed the invention of most types of wars: expansionist, hegemonic, political, internal, of colonization, national or global. The wars of Greco-Roman Antiquity led to the building of civilizations or civilization axes, military and political leaders emerged, were glorious and forged in battles, national armies or military coalitions were founded, weapons, technologies, tactics were innovated, boundaries were abolished and redesigned, new peoples were founded or removed and assimilated.

Like any theater of operations and war, the wars of Greco-Roman Antiquity had causes, effects, premises, goals and tactical fields. We consider the Mediterranean Sea the main tactical field, a goal and also a resource of wars. The main cause of all Greek and Roman wars was the economy. The economic reason moved and funded armies, motivated leaders, redesigned the boundaries of civilizations, led to the “clash” of civilizations.

Whether it was about the Trojan War, which had a woman as a pretext, but the reason were the resources and the way to the East in the case of the Greeks, whether it was about wars of hegemony between the Greeks, funded by the leagues of the main belligerents, the economic cause was predominant. The great Greek colonization was de facto an economic war, as was the Phoenician, later Carthaginian colonization.

The Greco-Persian wars actually aimed at the economic domination of one of their actors. Alexander the Great was the typical leader of the economic war, the resources of the Orient being the purpose of his wars. Carthage transformed trade and finances in forces of submission, superior to any armies, for economic domination was domination over the whole Mediterranean basin.

The Punic Wars were also episodes of economic confrontation. The Romans' wars with the world had first of all economic causes, later effects, whether it was about the Gauls, satellite states or even civil wars. *Auri sacra fames* was therefore the spark that triggered a war in Greco-Roman Antiquity. This study makes a radiography of the major conflagrations in the Greco-Roman civilization area, in terms of their economic causes.

KEYWORDS: *military confrontations, economic reasons, Greco-Roman Antiquity, military commanders, civilizations.*

Formular de înscriere la colocviul internațional

**RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a**

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: VLAD Marian(Maxim)

Afilieră instituțională academică: Universitatea Ovidius din Constanța, Facultatea de Teologie

Titlu și grad didactic: Asistent universitar dr. Protos.

Adresă de contact: parintele_maxim@yahoo.com.

Titlul comunicării: *ROLUL ÎNGERILOR ÎN GNOZA GRECO-ROMANĂ ȘI SEMNIFICAȚIA PROHIBIȚIEI CANONULUI 35 AL CONCILIULUI DIN LAODICEEA*

Asist. Univ. Dr. Protos. Maxim Vlad

Universitatea Ovidius din Constanța

Facultatea de Teologie

Abstract:

The text of Canon 35 of the Council of Laodicea brings into discussion an old problem to which apostle Paul responded when he wrote the Epistle to the Colossians about the right relationship between Jesus Christ and angelic hierarchies. Angel invocations from late Roman Anatolia, and other areas of the Mediterranean Sea, inscribed on amulets, lamellae, and stone, as well as angel invocations recorded in the Greek Magical Papyri, display Christian, Jewish, gnostic, and polytheistic names and ritual formulas. The inclusion of gnostic deities and names recognizable from the Greco-Roman pantheon is perhaps one reason for which the Synod of Laodicea labelled angel invocation an “idolatrous” practice.

Angel invocations frequently appear on amulets and similar artefacts that could be worn discretely, and that is perhaps one reason for which the Synod described angel invocation as a “secret idolatry.” The language and context of Canon 35 suggest that the Synod was concerned with separating the Christian ritual from Jewish and pagan practices, as well as the prohibition of illicit groups of extra-ecclesiastical angel invocators. However, the Canon is not specific about what types of angel invocation inspired the prohibition. The Synod terms angel invocation a “secret idolatry,” but it does not specify how angel invocation is “secret”, nor how it is “idolatrous.”

Keywords: *Canon 35, Laodicea Council, gnostic, angels, Jesus Christ.*

Formular de înscriere la colocviul internațional
RECEPTAREA ANTICHITĂȚII GRECO-LATINE ÎN CULTURILE EUROPENE,
Ediția a VIII-a

RĂZBOIUL, ARTA ZEILOR ȘI A EROILOR

28 mai 2016

CRAIOVA, ROMÂNIA

Nume și prenume: VLĂDUȚESCU Ștefan

Afilieră instituțională academică: Universitatea din Craiova

Titlu și grad didactic: Prof.univ.dr. hab.

Adresă de contact: stefan.vladutescu@yahoo.com

Titlul comunicării: *MESAJUL OBIECTUAL ÎN ANTICHITATE*

Rezumat:

Studiul se circumscrie domeniului științei comunicării. Se vizează ilustrarea și exemplificarea temei mesajului obiectual. Sunt utilizate metoda meta analitică și metoda comparativă. Sunt examinate două mesaje obiectuale. Primul mesaj este extras din "Istoriile" lui Herodot: regii sciți trimit împăratului Darius ca mesaj o pasăre, un șoarece, o broască și cinci săgeți. Al doilea mesaj este extras din "Istoria romană" de Cassius Dio: Decebal îi trimite lui Traian o ciupercă uriașă pe care se afla scris cu litere latine sfatul de a face cale îndoarsă și de a începe tratative de pace. Din comparația celor două mesaje istorice se inferează că mesajul obiectual este în ordine practică unul dintre cele mai importante tipuri de mesaj, alături de mesajul verbal, mesajul oral și mesajul scris.

Cuvinte cheie: *mesaj, mesaj obiectual, Herodot, Dio Cassius.*

Abstract:

The study is circumscribed to the field of communication science. It aims to illustrate and exemplify the theme of the objectual message. The meta-analytical method and the comparative method are used in order to examine two objectual messages. The former message is extracted from the "Histories" of Herodotus: the Scythian kings send a message to emperor Darius, i.e. a bird, a mouse, a frog and five arrows. The latter message is extracted from the "Roman History" of Cassius Dio: Decebal sends Trajan a giant mushroom on which the advice to go back and start peace negotiations was written in Latin letters. From the comparison of both historical messages we infer that the objectual message is practically one of the most important types of message, along with the verbal message, the oral message and the written message.

Keywords: *message, objectual message, Herodotus, Dio Cassius.*